

9 d'agost del 1954

Estimat fill:

Contesto a la teva del dia 2. Mentrestant crec que ja hauràs rebut la que vaig adreçar-te la setmana passada. La setmana que va escriure't en Joan, vaig deixar de fer-ho jo, perquè la carta d'ell m'alleujava de l'obligació de fer-ho, ara que tinc tanta feina.

Com te deia en la meva anterior, la senyora Vidal i els nens estgueren a Bellaterra la setmana passada. Passarem un dia molt agradable i parrem molt de vosaltres. El tema principal, les possibilitats del vostre retorn. Canviarem idees que ens semblaren viables i quan vingui el Sr. Vidal en tornarem a parlar a veure si entre uns i altres podem que sigui possible aquest gran il·lusió.

Nosaltres estem de ple instal·lats a Bellaterra, rendint culte al estiu. No puc dir al repòs, perquè treballa més al estiu que al hivern degut als tràngols de l'anar i venir i la pèrdua de temps que això suposa, a desgrat de les excel·lents comunicacions. La mare també té més obligacions; hi ha hagut dies que hem sigut catorze! Permanentment tenim amb nosaltres la Montserrat petita, l'Anna Maria (la filla de la Mª Teresa) i també l'Enric, que ha posat dos telers a Sabadell, va a treballar allí però fa vida amb nosaltres. Tot això porta molts tràngols i més enyorançs de vosaltres que sou els que ens hi feu més falta.

Demà en Joan va a Sitges, invitat per un dels Caps de la Casa Sirven a Toulouse, el fill del qual estigué amb nosaltres per Pasqua. Hi estarà, possiblement, fins a fi de setmana i es reintegrarà a Bellaterra acompanyat del mateix noi, amb el que han lligat bona amistat, a satisfacció de tots. Passarà tres o quatre dies amb nosaltres. Després anirem a Toulouse, i si pot ésser ens arribarem a París, amb en Joan. El viatge, doncs, no s'ha suspès, sino tant sols ajornat, com et deia en la meva anterior.

Acabo de parlar amb en Pedreira, que m'ha preparat una entrevista amb en Cruzet, per aquesta mateixa setmana. Aquest senyor abans no ha consentit entrevistar-se amb mi ha parlat de tú amb en Triadú, l'Oliver, en Manent i en Grangès (no pas en Guansé com te deia en la carta de la setmana passada. Les impressions no poden ésser més bones i sembla que el que l'atrau és que el teu llibre concorri al premi Victor Català puix tots els qui l'han aconsellat asseguruen que tens un porcentaje de probabilitats de guanyar, qu només un fet imprevist i extraordinari podria frustrar. Però àdhuc si es produís aquest fet, el llibre s'editaria simultani amb el que hagués guanyat el premi. El fet de que l'original estigui aprovat per la censura estalvia duptes i perills i ajuda a la decissió, que em caldrà precisar en l'entrevista que tindrè amb el senyor Cruzet. Aquesta entrevista em penso que és més per tractar d'aspectes econòmics de la qüestió, més que no pas dels literaris.

L'Editorial "Selecta" perdura gràcies a sacrificis i abnegacions de tota mena. La generositat d'uns quants i en la majoria la dels propis autors, contribueix al seu sosteniment. Però es tan necessària la seva pervivència, que no es estrany que no se li regateïgin esforços. D'això es millor que no en diguis ni una paraula. El meu propòsit és que el llibre es publiqui, rodejat de totes les garanties possibles, i per mi no es perdrà. Tot seguit que m'hagi entrevistat amb en Cruzet, t'escriuré.

Esperem que els menuts s'hagin lliurat de la passa que heu patit i si l'han tinguda, que se n'hagin sortit sense més conseqüències. La mare estarà patint fins que ho sàpiga del cert.

Jo segueixo també la situació internacional, a través de la "nostra" premsa. Es una situació depriment. Em creia que coneixent millor el que passa per la premsa lliure, potser la impressió no seria tan trista, però pel que em dius veig que, si fa no fa, les notícies són les mateixes. Només deuen varir els comentaris, que cada u fa al seu gust. Déu hi fassi més que nosaltres!.... Em fa l'efecte que de tan espatllat que està tot, ens en sortirem millor del que temem.

Es indispensable que tan aviat com puguis m'enviïs el paràgraf que ha de substituir el suprimit per la censura. El temps passa depressa i seria lamentable retardar-se per manca d'aquest detall, o bé haver de suprimir el conte.

Si t'afeixuga la feina -cosa bona, es clar!-, potser que augmentis el preu dels teus treballs al objecte de guanyar una mica més sense esgotar-se. Es un consell que vaig donar a en Graus -gran col.laborador meu-, que gràcies a la propaganda que "li hem fet" li plouen els encàrrecs, en perjudici dels que jo li faig. El va seguir. Li pago millor, em serveix millor i no es veu tan apurat de compromisos.

T'he dit ja tot el que em proposava i he d'acabar per manca de temps. Escric desde Barcelona. Per tant no hi ha l'acabament acostumat de la Mare, que m'ha encarregat molts, però molts petons, pels menuts i una abraçada ben forta per a tú i la Rosa, a la que uneixoa la meva.